

60 «λιμάνια» στο φωτογραφικό ταξίδι του «Αρχιπελάγους»

Έκθεση στο **Μέγαρο Εϋνάρδου** από το **ΜΙΕΤ** με έργα του Στράτου Καλαφάτη

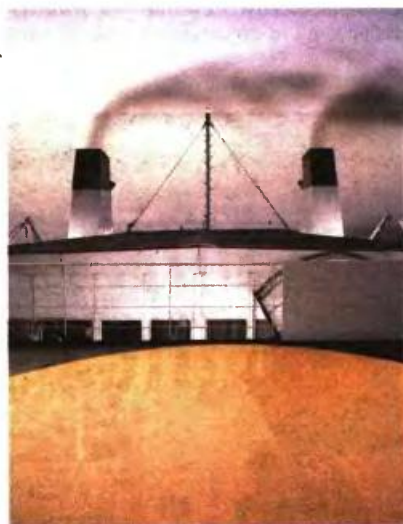
Του Γιώργου Σ. Κουλουβάρη
gkou@nautemporiki.gr

Το **Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τράπεζας** παρουσιάζει την έκθεση φωτογραφίας του Στράτου Καλαφάτη «Αρχιπέλαγος», στο **Μέγαρο Εϋνάρδου**, έως το Σάββατο 20 Απριλίου [Αγ. Κωνσταντίνου 20 & Μενάνδρου, Αθήνα].

Το ταξίδι αυτού του φωτογραφικού project ξεκίνησε από τη 10η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας το 2006, συνέχισε στο ομώνυμο λεύκωμα των εκδόσεων Άγρα, μετά στη Βίλα Καπαντζή στη Θεσσαλονίκη και παρουσιάζεται τώρα, για πρώτη φορά, στο σύνολό του, με εξήντα φωτογραφίες.

Ο Στράτος Καλαφάτης γράφει στον πρόλογο της αντίστοιχης έκδοσης που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Άγρα:

«Η εργασία του Αρχιπελάγους ξεκίνησε από μια ανάθεση των επιμελητών της 10ης Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας. Η Κατερίνα Κοτζιά, ο Ηλίας Κωνσταντόπουλος, ο Λόης Παπαδόπουλος και η Κορίνα Φιλοξενίδου, σπληνιμένοι στην αιρετική πεποίθηση του ιστορικού Ruggiero Romano ότι το Αρχιπέλαγος είναι μια πόλη, έθεσαν την ιδέα αυτή ως άξονα της ελληνικής συμμετοχής.

Αυτήν τη θεματική της υδάτινης πόλης προσπαθήσαμε να οπτικοποιήσουμε, μαζί με τον φίλο και εκλεκτό φωτογράφο Σπύρο Στάβερν. Ανέλαβα να φωτογραφίσω τα πλοία και τις διαδρομές τους, ενώ ο Στάβερν θα κατέγραφε το ανθρώπινο στοιχείο, που κατακλύζει τα νησιά του Αιγαίου τους καλοκαιρινούς μήνες. Οι εικόνες που προέκυψαν, παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά τον Σεπτέμβριο του 2006 στο ελληνικό περίπτερο, στα Giardini της Βενετίας.

Τη θάλασσα τη γνώρισα μέσα από τον ήχο της. Έφτανε τα βράδια τραχύς, ρυθμικός, στο παιδικό μου δωμάτιο. Η εικόνα της ήταν τόσο παρούσα που σχεδόν μου διέφευγε. Γινόταν ένα με τους λόφους της Καλαμίτσας, σ' ένα τοπίο δεδομένο, όσο και η πράξη της αναπνοής. Ο παππούς μου, μια ζωή ναυτικός, δεν μπόρεσε ποτέ να ξεπεράσει την αυστηρότητα και τα κούγια του καπετάνιου. Μου μιλούσε για ταξίδια και περιπέτειες, με εκπαίδευσε στα μυστικά και στους νόμους της.

Έτσι περνούσαν τα καλοκαίρια, με τη θάλασσα να με υιοθετεί ξυπόλυτο, πλιοκαμένο και ευτυχά.

Καιρό μετά, μαζί με τη Λία και τη μικρή Δάφνη, ζήσαμε για τέσσερα χρόνια στο νησί της Σκοπέλου. Εκεί, μέσα στον υδάτινο κύκλο, μου εντυπώθηκε ο απελευθερωτικός, αλλά και αβάσταχτος αποκλεισμός του νερού.

Εξέκρινσα το ταξίδι του Αρχιπελάγους, από τη γενέτειρά μου, ένα απόγευμα, αρχές του καλοκαιριού. Η Καβάλα, το βο-

ρείοτερο λιμάνι του Αιγαίου, ήταν η ιδανική αφετηρία, μα πρωτίστως η πόλη όπου μεγάλωσα και έμαθα τη θάλασσα. Το πλοίο ήταν οικείο από τα ταξίδια της νιότης, ανάγλυφο από τα στρώματα αλμύρας και λαδομπογιές. Αφήσαμε τη στεριά. Μαύρος καπνός απλώθηκε στον ορίζοντα, μέχρι που χάθηκε στη νύχτα. Παρέμεινα στο κατάρωμα, παρατηρώντας τις γραμμές, τους αφρούς της μηχανής και τα μακρινά φώτα, σε μια προσπάθεια ανασύνταξης της μνήμης. Φτάσαμε στη Λήμνο. Τα κόκκινα φώτα της προβλήτας και ο θόρυβος του καταπέλτη, ήταν οι πρώτες φωτογραφίες του Αρχιπελάγους. Ακολούθησαν πολλές ακόμη, στις είκοσι μέρες αυτής της μικρής οδύσσειας.

Σήμερα, δώδεκα χρόνια μετά, με την ευκαιρία αυτής της έκθεσης, επέστρεψα στο Αιγαίο για να φωτογραφίσω ξανά. Ένα νέο ταξίδι, απαράλλαχτο κι όμως τόσο διαφορετικό, ολοκλήρωσε την ιστορία του. Η καμένη λέμβος και η μοναχική σημαία, αποτελούν τις τελευταίες χειρονομίες μιας επικαιρότητας, που θα χαθεί κι αυτή στα βάθη του χρόνου».

Ωρες λειτουργίας: Τρίτη - Παρασκευή 12.00 - 18.00, Σάββατο 11.00 - 17.00

[SID:12557384]